

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 10. června 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Högsta förvaltningsdomstolen – Švédsko) – X AB v. Skatteverket

(Věc C-686/13) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Článek 49 SFEU – Svoboda usazování – Daňové právní předpisy – Daň z příjmů právnických osob – Obchodní podíly – Právní úprava členského státu osvobozující od daně kapitálové zisky a současně vylučující odpočitatelnost kapitálových ztrát – Převod podílů držených na dceřiné společnosti-nerezidentovi společností-rezidentem – Ztráta vyplývající z kurzové ztráty“

(2015/C 270/05)

Jednací jazyk: švédština

Předkládající soud

Högsta förvaltningsdomstolen

Účastníci původního řízení

Žalobce: X AB

Žalovaný: Skatteverket

Výrok

Článek 49 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání daňové právní úpravě členského státu, která od daně z příjmů právnických osob v zásadě osvobozuje kapitálové zisky dosažené z obchodních podílů a současně vylučuje odpočet kapitálových ztrát vzniklých z těchto podílů, i když tyto kapitálové ztráty vyplývají z kurzové ztráty.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 71, 8.3.2014.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 11. června 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Grondwettelijk Hof – Belgie) – Base Company NV, dříve KPN Group Belgium NV, Mobistar NV v. Ministerraad

(Věc C-1/14) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Síť a služby elektronických komunikací – Směrnice 2002/22/ES – Články 4, 9, 13 a 32 – Povinnosti univerzální služby a sociální povinnosti – Poskytování přístupu v pevném místě a poskytování telefonních služeb – Cenová dostupnost – Zvláštní možnosti volby sazby – Financování povinností univerzální služby – Povinné doplňkové služby – Mobilní komunikační služby nebo předplacený přístup k internetu“

(2015/C 270/06)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Grondwettelijk Hof

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Base Company NV, dříve KPN Group Belgium NV, Mobistar NV

Žalovaná: Ministerraad

za přítomnosti: Belgacom NV

Výrok

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES ze dne 7. března 2002 o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací (směrnice o univerzální službě) ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/136/ES ze dne 25. listopadu 2009 musí být vykládána v tom smyslu, že zvláštní sazby upravené v článku 9 této směrnice a mechanismus financování upravený v čl. 13 odst. 1 písm. b) uvedené směrnice se uplatní na předplacený přístup k internetu, který vyžaduje připojení k internetu v pevném místě, avšak nikoli na mobilní komunikační služby včetně předplaceného přístupu k internetu poskytovaného prostřednictvím uvedených mobilních komunikačních služeb. Pokud jsou tyto mobilní komunikační služby na vnitrostátním území veřejně přístupné jako „povinné doplňkové služby“ ve smyslu článku 32 směrnice 2002/22 ve znění směrnice 2009/136, jejich financování nemůže být ve vnitrostátním právu zajištěno mechanismem, na kterém by se podílely určité podniky.

(¹) Úř. věst. C 102, 7.4.2014.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 11. června 2015 – Evropská komise v. Polská republika

(Věc C-29/14) (¹)

„Nesplnění povinností státem – Veřejné zdraví – Směrnice 2004/23/ES – Směrnice 2006/17/ES – Směrnice 2006/86/ES – Vyloučení reprodukčních buněk a plodových a embryonálních tkání z působnosti vnitrostátní právní úpravy provádějící uvedené směrnice“

(2015/C 270/07)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci): C. Gheorghiu a M. Owsiany-Hornung, zmocněnci)

Žalovaná: Polská republika (zástupce: B. Majczyna, zmocněnec)

Výrok

- 1) Polská republika tím, že nezačlenila reprodukční buňky a plodové a embryonální tkáně do působnosti ustanovení vnitrostátního práva provádějících směrnici Evropského parlamentu a Rady 2004/23/ES ze dne 31. března 2004 o stanovení jakostních a bezpečnostních norem pro darování, odběr, vyšetřování, zpracování, konzervaci, skladování a distribuci lidských tkání a buněk, směrnici Komise 2006/17/ES ze dne 8. února 2006, kterou se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/23/ES, pokud jde o určité technické požadavky na darování, opatřování a vyšetřování lidských tkání a buněk, a směrnici Komise 2006/86/ES ze dne 24. října 2006, kterou se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/23/ES, pokud jde o požadavky na sledovatelnost, oznamování závažných nežádoucích reakcí a účinků a některé technické požadavky na kódování, zpracování, konzervaci, skladování a distribuci lidských tkání a buněk, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 31 směrnice 2004/23, z čl. 3 písm. b), čl. 4 odst. 2, článku 7 a přílohy III směrnice 2006/17, jakož i z článku 11 směrnice 2006/86.
- 2) Polské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 85, 22.3.2014.